

Glass made transparent

A practical guide to French art glass
by Gallé, Daum and Schneider

Tiny Esveld

Glass made transparent

A practical guide to French art glass by Gallé, Daum and Schneider

This book is a practical guide. It is neither a scientific book nor a comprehensive catalogue. It is a book of twenty years experience in buying and selling Gallé, Daum and Schneider glass.

This book explains step by step what you need to know about glass and how to examine a vase in order to distinguish whether it is damaged, genuine or fake. If you read this book and follows its instructions, it may help save a lot of disappointment, irritation and money because you will then be able to determine the true condition of the vase before making a purchase.

More than five hundred pictures explain in a simple and clear manner how and what to look for. Buyers always tend to look at the top of a vase but often forget to look at its bottom, to check the side or even the handles. Everything that could have happened to a vase is clarified.

Of course no two vases are the same and with each and every vase that is being studied, these guidelines need to be followed.

Forgers will possibly consult this book in order to adapt their techniques. It will then become even more difficult for us to discover their forgery.

After having studied this book carefully you will hopefully be prevented from purchasing on a worthless piece.

Content

Chapter 1:

[Top](#)

Chapter 2:

[Bottom](#)

Chapter 3

[Signature](#)

Chapter 4:

[Shape](#)

Chapter 5

[Colour and material](#)

Chapter 6

[Handles, cabuchons, stoppers and feet](#)

Chapter 7

[Marriage](#)

Chapter 8

[Fakes](#)

[Summary in French, Spanish and Dutch](#)

[Glossary](#)

[Bibliography](#)

[Museums to visit](#)

[The protagonists](#)

*All pictures of genuine vases are marked with a green dot.
The pictures of imperfect or fake vases are marked with a red triangle. *

Chipped vases

The damage on a chipped vase often occurs at the top. A chipped vase is less in value and so in order to conceal it a small part of the vase is cut away. This can be as little as one or two millimeters. It is of prime importance to know what the top of the vase should look like.

When a Le Verre Français or a Schneider vase ends with a flat surface you can be assured that it has been cut.

Le Verre Français 1924-1927.

Two small Daum vases made around 1900 in France signed Daum Nancy in gilded letters on the bottom. Height 15 cm.

The vase on the left is in perfect condition and has a value of 4000 euro. The vase on the right has a reduced foot and therefore a value of 400 euro.

The one on the right side has obviously been chipped and recut to conceal the chip. The foot is much smaller than normal with a sharp edge instead of a rounded body.

Both vases in horizontal position on a table with the feet against each other. Notice the difference in size.

Notice the sharp edge.

Daum Nancy 1900-1910
Two soliflor vases. The one on the left is perfect. The vase on the right has a diminished foot.

1898-1904. The signatures are visible on the side of the vase. Emile Gallé had now become famous. People who owned a Gallé vase were proud of it and it was no longer necessary to either mention his first name or the city. 'Gallé' was more than sufficient. The artist integrated his signature into the decoration. It could either be engraved, in cameo, horizontal or vertical with the letter 'e' written in Latin script, or in Greek with a curved or a straight line under the name. Many variations exist and there is no general rule.

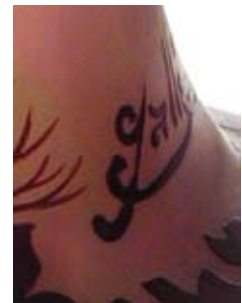

1904-1906. In 1904 the master died and as a tribute to his genius his widow added a star to the signature.

1906-1914. After 1904 only the name 'Gallé' applied. His widow chose only one of the signatures and only the name Gallé applied which then became the brand name. After 1906 the star was withdrawn.

This signature was the name Gallé acid etched or engraved on the side of the object. The 'e' was written in Greek script and this epsilon finishing in a line underlining the name Gallé, cutting the G in half. This mark was used until 1914. In 1914 Gallé's widow Henriette Grimm passed away.

Six Etablissements Gallé soliflor vases 1904-1936.

This type of soliflor was made many times. It never ends straight, always with a little neck.

It is clear that this vase doesn't have it's original shape.

Neither has this one.

A soliflor with acid etched flowers.

Same shape with the Vosges mountains

Reduced vase. No value.

All these vases were more or less blown into a mould therefore limiting the shape but not the etching. This means that if the vase is taller or thicker we're dealing with a fake.

The study of old books and catalogues before the advent of fakes, guarantees a natural feeling for shapes, colours, flowers and etching.

As the soliflor shape is still popular this shape is widely reproduced.

The difference between an original and the reproduction is that the reproduction lacks a nice rounded body. The glass is thicker and the percentage of crystal is lower whereas the final acid etching is not as subtle as an original Gallé.

Contemporary imitators

Degué and Delatte are but a few of the infamous imitators.

Degué detracted some of the workmen of the Schneider factory by offering them a higher salary. He started copying Schneider vases in different colours. These vases were signed Degué and it follows that someone could wipe out this signature and replace it with Schneider.

Degué ca. 1920-1926. Four vases. The handles and feet have the same deep violet colour as used by Schneider. The shapes however are slightly different but they resemble Schneider.

Charles Schneider 1922-1924. A vase with one handle broken. The broken parts lie next to the vase. Will it be repaired and sold as 'perfect'?

The value of items with applied parts is higher than those made from a single piece, because the part that sticks out is more likely to break.

When a handle breaks off the vase obviously diminishes in value.

Sometimes the surviving handle will be cut off to make the vase 'perfect'. This can be checked by feeling the vase for dents that should not be there. Besides checking for dents one also needs to look for a change in colour.

Le Verre Français 1923-1926 Dent and loss of colour.

Cabuchons

The same advice applies to handles. Look inside the vase to see if there is no crack underneath. The ending should be round and rough but not wheel cut.

A vase bijou Schneider with applied cabuchons.

Cabuchons in close-up. This is a correct ending.

Charles Schneider 1918-1926. Three coupes bijoux with applied cabuchons.

A famous example of a marriage is this Gallé vase. It was sold in the 1980's for a considerable amount of money.

The upper part is a genuine Emile Gallé shade which normally hangs. The shade was assembled upside down with a false foot to make this "fantasy vase".

A Etablissements Gallé vase with a newly made foot. No value at all.

A Gallé shade mounted on a newly made foot to simulate a vase. No value at all.

The Le Verre Français vase is mouth blown and hollow. It has no solid part to suit the iron base. It was most probably filled up to remain fastened.

Only vases with solid parts have an applied iron base.

Everything can be faked

Whenever money is involved people can become avaricious and will cheat and deceive in order to amass as much as they can.

Gallé, Daum and Schneider have all fallen victim to forgery. Surfing on the internet will surprise you to discover that there are thousands of reproductions on the market. Googling 'fake Gallé' or 'reproduction Gallé' will reveal amongst others websites from China and Romania. If an item is sold at a cheap reproduction price this maybe alright. If a fake is sold as an authentic piece for a large amount of money then it becomes dubious. The most difficult problem is how to compare the fake from the genuine items. How can you tell? The answer is: one can't. It

Fake Le Verre Français 2000-2010

is only by handling hundreds of vases each year that one develops the experience needed to distinguish a fake from the genuine piece. Take for example the auction catalogues. Over the years many fakes, marriages and altered vases have been sold at auction as authentic and perfect. This is not because the auction house wants to deceive but simply because their expert is generally an expert on the 20th century and not particularly a specialist in glass. The field is so vast that their knowledge is limited. The expert might already have rejected many vases that he recognised as not fit for auction. A few might slip through but it still remains serious.

Over the past twenty years the number of fakes on the market have become overwhelming and are increasing in numbers. It is an alarming phenomena and they are constantly improving. Many of the Walter pâte de verre objects for example are forgeries.

Twenty years ago the acid etched vases were primarily reproduced but it now applies to the more artistic ones as well like Daum martelé vases or Gallé marqueterie de verre.

Most patterns of Le Verre Français vases are forged and these fakes are very professional. Of course it is big business and many people are swindled for thousands of euros. Not to mention the Chiparus bronzes, Ruhlmann furniture, Picasso etchings, Murano glass or the fake Gallé furniture, etc., etc. In all fields of art and antiques objects are copied. This book reveals only a tip of the iceberg.

Imagine that you were 'lucky' at auction in purchasing an object at a reasonable price. Why do you think this was? Was it because the item was a forgery or that it had been altered and everyone knew about it except you?

At least once a year I get swindled with altered vases. I am either too greedy, too hasty or the object was so dirty that a crack was covered up. Once I have arrived home and made undesirable discoveries I return the object back to the seller. It is easier for me to recognize all the faults but for a person who is not an expert it remains very difficult.

Summary in French, Spanish and Dutch

Sommaire

Chapitre 1

Le col du vase

En règle générale, le haut du vase est rond. La plupart des vases de Gallé, de Daum et de Schneider sont soufflés par un maître verrier. Ceux de Gallé et de Daum le sont dans un moule en bois ou en métal. Le vase est soufflé à l'aide d'une tige creuse : la canne. Une fois obtenue la forme définitive, l'autre extrémité du vase est soudée à chaud à une tige pleine appelée pontil. La canne est alors détachée du vase, et le souffleur chauffe à nouveau le col pour en arrondir et lisser le bord supérieur. Pour finir, le pontil est détaché à son tour du fond du vase, où il laisse une marque.

Lorsqu'un vase est endommagé, c'est souvent sur le haut du col. Une pièce ébréchée perd beaucoup de sa valeur bien sûr, ce qui explique pourquoi de nombreuses personnes cherchent à masquer l'éclat en meulant le bord du vase, d'un ou plusieurs millimètres. Il est donc important de connaître la forme originale du col. Ainsi, lorsqu'un vase du Verre Français ou de Schneider se termine par un bord plat, vous pouvez être certain qu'il a été coupé.

Il y a toutefois des exceptions : les verres qui ont été soufflés dans un moule et qui ne portent aucune marque de pontil.

Il en est ainsi par exemple des vases « jardinières ». Les pièces du Verre Français de ce type ont une surface

Síntesis

Capítulo 1

La parte superior del vaso

La regla general dice que la parte superior del vaso debe ser redondeado. Casi todos los vasos de Gallé, Daum en Schneider son soplados a boca. Los de Gallé y Daum en un molde de madera. El vaso se sopla con la ayuda de un tubo de soplar. Cuando el vaso toma su forma final se lo pasa al pontil. El pontil es una vara sólida de hierro. Luego se separa el vaso del tubo de soplar y se calienta el vaso nuevamente para redondear la parte superior.

Si un vaso está dañado, es generalmente en su parte superior. Un vaso dañado pierde mucho valor y por eso se trata de hacer desaparecer el daño. A veces son milímetros o centímetros que se pulen. Por lo tanto es importante saber cuál es la forma exacta, la elaboración y la proporción del vaso. Un vaso de Schneider o de Le Verre Français con una parte superior chata no existe. Si uno de esos vasos tiene la parte superior chata significa que fue pulido para hacer desaparecer un daño.

Excepciones: vasos que fueron soplados en un molde y no fueron pasados al pontil. Estos vasos no tienen la marca del pontil en su fondo.

Por ejemplo los vasos jardinière. La parte superior de un Le Verre Français-jardinière es chato y un poco áspero. La escabrosidad es el resulta-

Samenvatting

Hoofdstuk 1

De bovenkant van de vaas

De algemene regel is dat de bovenkant rond moet zijn.

Bijna alle vazen van Gallé, Daum en Schneider zijn mondgeblazen; die van Gallé en Daum in een houten of metalen vorm. De vaas wordt geblazen met behulp van een blaaspijp. Nadat de vaas zijn uiteindelijke vorm heeft gekregen wordt deze overgepakt op de pontil. Dit is een volle, solide ijzeren staaf. Daarna wordt de blaaspijp afgebroken van de geblazen vaas. Het uiteinde van de vaas, die nu aan de pontil vastzit, wordt opnieuw verwarmd, zodat deze rond wordt.

Als een vaas een beschadiging oploopt, is dit vaak aan de bovenkant. Een beschadigde vaas verliest veel van zijn waarde en om die reden wordt zo'n beschadiging vaak weggewerkt. Soms zijn het millimeters en soms centimeters die weggeslepen worden. Het is belangrijk om de juiste vorm en verhouding en afwerking van de vaas te kennen. Een vaas van Schneider of Le Verre Français met een platte bovenkant bestaat niet. Deze vazen zijn warm en dus rond afgewerkt. Een platte bovenkant betekent dat de vaas beschadigd is geweest en daarna geslepen om de beschadiging weg te werken.

Uitzonderingen: vazen die in een vorm zijn geblazen en niet zijn overgenomen door de pontilstaaf. Er is geen

rugueuse, causée par le travail de gravure à l'acide. La surface ne doit jamais être parfaitement lisse.

Les vases qui ont été soufflés dans une pièce en métal ne présentent pas de marque de pontil. La partie du verre au dessus du métal doit être proportionnée au reste du vase, et le bord doit obligatoirement être régulier. Retournez toujours la verrerie sur une surface plane pour vous assurer que le bord ne présente aucune irrégularité et touche en tous points la surface plane. Il ne faut jamais acheter un vase dont il reste peu (ou pas) de verre au-dessus de la partie métallique. Sur des photographies d'un ancien catalogue de Belle Etoile produisant des vases signés Lorrain, on remarque qu'il y a deux ou trois centimètres de verre au-dessus du métal.

Le haut des vases de Daum gravés à l'acide doit avoir la même finition que l'ensemble du vase. Vous devez sentir un rebord. Plus la ciselure est profonde, plus le bord est épais. S'il n'y a pas de rebord, prudence.

Les plus difficiles sont les vases de Gallé. Ceux qui sont ciselés à l'acide ont souvent eu leur bord arrondi à la main afin de parfaire la forme du vase. Comment alors savoir si cette coupe a été réalisée à l'usine au moment de la fabrication, ou plus tard par un contrefacteur ?

Si l'on remarque de grandes parties aplaties sur le bord, c'est qu'il a été coupé pour enlever des ébréchures. Si le bord présente une légère irrégularité ou n'est plus rond, c'est qu'il a subi une restauration.

S'il y a une différence dans les couleurs, il faut se méfier. Le mieux est de prendre en main le plus de vases possible afin de sentir et de reconnaître la matière, le poids, le toucher.

Chapitre 2

Le pied du vase

Les mêmes règles s'appliquent pour le col et le pied d'un vase : finition de la

do del grabado con ácido. Si la parte superior está espejada, significa que el vaso fué pulido y no es auténtico.

Los vasos que son soplados en forjadura no tienen la marca del pontil. La parte de vidrio sobre la forjadura debe estar a proporción de la totalidad del vaso. La parte superior de vasos soplados en forjadura es siempre lisa y sin irregularidades. Si el vaso se coloca boca abajo sobre una mesa, todo el borde debe tocar la superficie de la mesa.

Vasos que son grabados deben tener un borde grabado que puede ser más o menos profundo. Eso depende del tiempo que duró el grabado y de la cantidad de ácido que se utilizó para el grabado. Si el vaso no tiene un borde grabado, significa que fué nuevamente pulido.

Los vasos de Gallé son los más difíciles de juzgar. En el taller de Gallé, los vasos son generalmente pulidos a mano para darles la forma justa. Como puede uno saber si el pulido es original o si fué hecho después para encubrir un daño?

Si hay partes lisas e irregularidades, el pulido no es original. También es el caso si hay pérdida de color y si aparecen distintas capas de vidrio.

Capítulo 2

La parte inferior del vaso

Las reglas vigentes para la parte inferior del vaso son las mismas que las de la parte superior.

Un vaso puede ser grabado más de una vez. Lo que significa que hay distintos bordes del grabado. En una

pontilmerk op de bodem aanwezig. Voorbeelden hiervan zijn de jardinières. De bovenkant van een Le Verre Français-jardinière is plat en een beetje oneffen. De oneffenheid van het oppervlak is een gevolg van het etsen met zuren. Indien de bovenkant spiegelglad is, dan is de vaas geslepen en niet meer origineel.

Vazen die in smeedwerk zijn geblazen, hebben geen pontilafdruk. Het glasgedeelte boven het smeedwerk moet in verhouding staan tot de rest van de vaas. De bovenkant van vazen in smeedwerk geblazen is altijd glad. De bovenrand moet geheel vlak zijn, zonder onregelmatigheden. Als de vaas omgekeerd op een tafelblad ligt, moet de rand ervan volledig het tafelblad raken.

Aan de bovenkant van vazen die getst zijn, hoort een etsrand te zitten. Die kan diep of ondiep zijn. Dit hangt af van de tijdsduur van het etsen en van de zuurtegraad.

Indien er geen etsrand te voelen is, dan is de vaas herslepen.

Vazen van Gallé zijn het moeilijkst om te beoordelen. Ze zijn bijna altijd in het atelier van Gallé met de hand van boven geslepen om er de juiste vorm aan te geven.

Hoe kun je nu zien of het origineel slijpwerk is of dat het naderhand geslepen is om een beschadiging te maskeren? Wanneer er vlakke stukken zijn en onregelmatigheden, is het geen origineel slijpwerk. Ook als er kleurverlies is en er een andere glaslaag te voorschijn komt, is het slijpwerk niet origineel.

Hoofdstuk 2

De onderkant van de vaas

Wat geldt voor de bovenkant, geldt ook voor de onderkant.

Een vaas kan meer dan één keer geëtsd zijn. Er zijn dan verschillende

gravure à l'acide, même bord en haut et en bas.

Sur la quatrième de couverture de cet ouvrage, sont représentés deux vases de Daum qui semblent identiques mais ne le sont pas. C'est la raison de ce livre. Lorsque vous l'aurez lu, vous saurez détecter les vices cachés.

Un vase en verre peut avoir un pied en argent ou en bronze. Dans ce cas, celui-ci doit pouvoir être retiré, ce qui permet de vérifier que la base du verre est intacte. Le pied en métal doit illustrer le thème principal du vase. Si le vase est décoré de marguerites, le pied en argent ou en bronze doit lui aussi figurer des marguerites. Et non des tulipes !

Le fond du vase peut présenter des rayures dues à l'âge et à l'usage, mais ne vous fiez pas à toutes les traces d'usure que vous voyez. Elles peuvent aussi avoir été faites artificiellement sur un vase neuf, avec du papier de verre ou par frottement sur un sol en ciment. À l'inverse, des petits vases anciens, conservés précieusement dans des vitrines, peuvent être tout à fait intacts.

Soyez attentifs aux taches sombres.

La lumière passe au travers du verre. Regardez toujours l'intérieur en le mettant devant une source lumineuse. Si vous remarquez une tache noire, touchez-la avec vos dents. S'il s'agit de résine époxy, elle vous paraîtra tiède à côté du verre. Tapotez doucement le vase avec une clé : le son sera différent aux endroits restaurés avec de la résine.

Il se peut que le fond du vase soit troué parce qu'il a été transformé en lampe, afin de faire passer le fil électrique. Cela est plus fréquent que vous ne l'imaginez.

Chapitre 3

La signature

Combien de fois avez-vous changé de signature au cours de votre vie ? La mienne a changé deux ou trois fois.

decoración de flores no es necesario que el borde tenga la forma de una línea recta. El borde puede seguir la forma de la flor.

En el revés de este libro hay una foto de dos vasos de Daum que a primera vista parecen igual. La misma forma y medida. El vaso del lado derecho fué adquirido en una feria de antigüedades por el precio de un vaso perfecto. El vendedor no mencionó que el vaso había estado dañado y nuevamente pulido.

Estos vasos son muy bonitos y pueden dar mucho placer. Lamentablemente hay muchas falsificaciones. Este libro ayuda a prevenir que usted haga una mala compra. Después de leer este libro usted será un experto en detectar defectos escondidos.

Muchas veces se adjunta al vaso una base de bronce o de plata. Esta base debe estar suelta para poder ver si la parte inferior del vaso esta perfecta. La decoración en el bronce o en la plata debe ser la misma que la decoración en el vaso. Si en el vaso hay margaritas, no deben haber amapolas en la base.

Casi todos los vasos tienen distintas capas de vidrio. Cada capa va colocada sobre la anterior. A veces hay 5 a 6 capas de vidrio. Esta técnica da el efecto de profundidad al vaso.

La capa de color exterior de un vaso Gallé debe terminar en la parte inferior del vaso. Por el grabado aparecen a la superficie las capas de vidrio anteriores. Si la última capa de vidrio es de color marrón, también la parte inferior del vaso debe ser marrón.

etsranden. Bij een bloemenversiering hoeft er niet per se een rand in de vorm van een rechte lijn te zijn. De rand kan de omlijning van de bloem volgen.

Op de achterkant van dit boek staat een foto van twee Daum-vazen, die er op het eerste gezicht hetzelfde uitzien. Dezelfde vorm en afmeting. De vaas aan de rechterkant is op een antiekbeurs aangeschaft voor de prijs van een perfecte vaas. De antiekhandelaar had niet vermeld dat de vaas ooit beschadigd was geweest en herslepen.

Deze vazen zijn zeer mooi en zij kunnen zoveel plezier brengen. Spijtig dat er zoveel mee geknoeid wordt.

Dit boek helpt te voorkomen dat men een miskoop begaat. Na het lezen van dit boek is men een expert in het vinden van verborgen gebreken.

Een bronzen of een zilveren voet is soms aan een vaas toegevoegd. Deze voet zou los moeten zitten, zodat men onder het brons of het zilver kan kijken of het glaswerk in perfecte staat verkeert. De versiering van het zilver of het brons moet dezelfde zijn als die op de vaas. Als de bloemen op het glas margrietten zijn, dan mogen er op het zilver geen klaprozen staan.

Bijna alle vazen hebben meer glaslagen. De ene laag is over de andere heen aangebracht. Soms 5 tot 6 lagen. Dit zorgt voor de dieptewerking in de vaas.

De buitenste kleurlaag van een Gallé-vaas hoort bij de bodem te eindigen. Door het etsen komen de onderliggende lagen te voorschijn. Als de laatste laag bijvoorbeeld bruin is, moet de bodem van de vaas ook bruin zijn.

Een mondgeblazen vaas heeft bijna altijd een pontilmerk op de bodem. Soms is de pontil afgebroken, maar niet gepolijst. Dit is niet van belang